

Jan Vytiska

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak ďábla zveš,
až k tobě vejde

THE CHEMISTRY
GALLERY

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak d'ábbla zveš,
až k tobě vejde

Tak přibarvuj, jak kdo je slepý

Jan Vytiska (*1985) patří už několik let mezi respektované a zároveň dobře identifikovatelné malíře mladší střední generace. Důvodů je víc. Jedním z nich je určitě specifický způsob jeho malby, dalším originální žánr, který sám vytvořil, a v němž se nyní už s jistotou pohybuje.

Vytiskovu obraznost dobře vystihuje literární termín magický realismus, tedy směr, v němž se prolíná skutečnost s iluzivními prvky, ať mají původ v oblasti přeludů, mýtů, rodinných historek nebo osobní mytologie. Výsledkem jeho práce jsou svérázné fantazijní kompozice s naivizujícím nádechem, které volně kombinují postapokalyptické vize s pozapomenutou folklórní realitou. Jan Vytiska malířskými prostředky doslova vybudoval svůj vlastní svět, jenž výběrově a s různým stupněm nadsázky remixuje spíš fabulované než racionálně uchopitelné prvky z minulosti i budoucnosti, aby jimi - jakoby mimoděk - obsáhnul i naše „tady a teď“.

Není se ani čemu divit, že cyklus letošních obrazů, premiérově uvedených na výstavě pojmenované úryvkem z Villonovy Balady přísloví *Tak špatný jsi, jak praví klepy, tak ďábla zveš, až k tobě vejde*, představuje především novou vizuální expedici na ještě ne zcela probádané území jeho jinotajných příběhů. Protože jestli Jan Vytiska něčím opravdu je, pak především story-teller, přičemž zdrojem jeho vypravěčské imaginace může být stejně tak středověká romantická poezie, potemnělá sci-fi Johna Wyndhama a Cormaca McCarthyho, newyorská hudební scéna ve znamení Lou Reeda nebo bulharské rituály vyhánění zlých duchů nazývané kuker.

Vzhledem k tomu, že se atributy jeho obrazů na první pohled od těch předchozích moc neliší, mohlo by se zdát, že příliš nového nepřinášejí a autor se do značné míry nechává unášet kouzlem multiplikovaných bizarností kolážovitě skládaných z internetu. Jenže tak jednoduché to není. V souvislosti s porovnáním jeho nové série akrylů k výsledkům topografické práce, je téměř nutné pohlížet i na Vytiskovu momentální autorskou pozici jako na průsečík osobních souřadnic na cestě, která vede ještě dál a - především - je vnímaná s větší pozorností. To, co se oproti dřívějšímu změnilo nejvíc, je totiž hlavně úloha samotného autora, který se stává coby přímý svědek a účastník nedílnou součástí svého malovaného univerza.

Poukazuje na to autoportrét *Nejzhýralejší místo v mém srdci*, který ho zachycuje v ateliéru před rozmalovaným plátnem. Na něm je zachycený jeden z jeho rohatých hrdinů v temné krajině, zatímco jiný vyprázdňený horizont stejného rodu se prostírá v zorném poli za oknem. Už jejich prosté srovnání ukazuje, že jde téměř jistě o výseky téhož teritoria, které má stejně blízko k realitě jako k noční můře. Obraz průsečíkem spojený s okenním rámem je navíc kulatý, přičemž kruh – jakkoli třeba použitý podvědomě – je tradičním odkazem k jednomu absolutnímu celku.

Bližší pohled jakoby i reálie z pláten znatelně přiblížil a úměrně zoomu se také proměnily rozlišovací možnosti pozorovatele. Nejen, že se tak potvrdily kompilační parametry podivného území, kde se setkávají viktoriánské oblečky, štíty alpských velikánů a polabská lidová architektura. Zcela novým znakem je zdůraznění drobnopisu vybavení interiérů, které jde někdy až do úrovně ornamentální výšivky, a má skoro inventární charakter. Nejdůležitější změna se ovšem týká obyvatel Vytiskovy v čase i prostoru ztracené krajiny v leccems tak podobné té naší. Jestliže ještě před několika lety to často byli jen lidé s nasazenou maskou, dnes jakoby jim už vrostla do tváře, s níž splynula, a dočasná „masopustní“ vizáž se stala přirozenou součástí životní normy.

To, podtržené faktem, že nyní většina postav na plátně pózuje směrem k divákovi podobně jako před objektivem fotoaparátu, dodává Vytiskovým kompozicím autentický rozměr ve smyslu zvláštního „etnografického“ materiálu. „Muzeální“ dojem zdůrazňují i dva prostorové artefakty, obličej vyřezaný z pařezu a reliéfní lidová dřevorezba, které vůbec poprvé společně s obrazy vystavuje. Asi není třeba dodávat, že oba objekty jsou skutečně nalezené.

Právě nenápadně přítomná prostupnost sfér – reálné a imaginativní, subjektivní i objektivní, lokální a globální je jedním z faktorů, kterým je dobré věnovat pozornost. Pro Jana Vytisku je ostatně prolínavost typická. Na několika z jeho téměř filmově panoramatických pláten celý interiér dřevěnice plynule přechází v exteriér, jindy zase krajinný námět obrázku pověšeného ho světlnici ukazuje to, co by člověk viděl za zdí, takže je možné vnímat ho dvojjedině i jako okno.

Všechny podobné znaky vedou k formulaci základního principu obrazového vyprávění Jana Vytisky a tím je trvalé znejistění. Z jedné strany ho podporuje fakt, že v jedné z lidovek je na stojanu opřený Malevičův suprematistický obraz, z druhé to, že apokalyptický výjev *Mrtví jsou těžší než zlomená srdce* je inspirován skutečným příběhem syrské rodiny krutě postižené válkou. Další důkaz, že fikce je často mnohem blíže realitě, než si myslíme. A naopak.

Radek Wohlmuth

Jan Vytiska

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak dábla zveš,
až k tobě vejde

Nejzhýřalejší místo v mém srdci
akryl na plátně, 120 x 180 cm, 2016

Hory mají oči
Akryl na plátně, 110 x 220 cm, 2015

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak ďábla zveš,
až k tobě vejde

Masopust After Party
Akryl na plátně, 120 x 180 cm, 2016

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak dábla zveš,
až k tobě vejde

Kumštýř
Akryl na plátně, 120 x 170 cm, 2016

Čerti řádijou
Akryl na plátně, 120 x 180 cm, 2016

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak dábla zveš,
až k tobě vejde

Old Skull Lovers
Akryl na plátně, 120 x 180 cm, 2016

Revenant Dick
Akryl na plátně, 120 x 250 cm, 2016

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak dábla zveš,
až k tobě vejde

Kozlík
Akryl na plátně, 120 x 180 cm, 2016

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak ďábla zveš,
až k tobě vejde

Polednice, kafičko a smrt
Akryl na plátně, 120 x 180 cm, 2015

Vyčázenka
Akryl na plátně, 100 x 180 cm, 2016

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak dábla zveš,
až k tobě vejde

Chlupáč, koník a slivovica
Akryl na plátně, 130 x 170 cm, 2016

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak dábla zveš,
až k tobě vejde

Chující
Akryl na plátně, 120 x 180 cm, 2015

Bosorka
Akryl na plátně, 105 x 190 cm, 2015

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak ďábla zveš,
až k tobě vejde

Mrtví jsou těžší než zlomená srdce
Akryl na plátně, 120 x 250 cm, 2015

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak ďábla zveš,
až k tobě vejde

Moravec
Dřevěný relief, 36 x 70 cm, 2015

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak dábla zveš,
až k tobě vejde

Pan Dřevo
Variabilní rozměry, 2015

Jan Vytiska

Narozen 1985 v Praze

Studium

2005 — 2010 Ostravská univerzita v Ostravě, Fakulta umění,
Katedra Intermedií

Samostatné výstavy (výběr)

- 2010 Valašský hřebec, *NoD, Praha*
2011 Mám taký film, vyrezávají sa tam očká,
chcem aby si ho videla!, *Make up gallery, Košice*
2012 Za každý zlomený srdce budu pykat v pekle,
Industrial gallery, Ostrava
2012 Ten krásnej den, kdy skončil svět, kterej si nenáviděla,
Dům umění, Opava
2012 Plameny mi rosily zrak, *Galerie Jiří Švestka, Praha*
2013 Mám lepší hřichy než jsou ty vaše, *Gavu, Cheb*
2015 Mým očím nutno stále házetí potravu,
Industrial Gallery, Ostrava

Skupinové výstavy (výběr)

- 2007 Jiří Suruvka uvadí, *Galerie Jáma, Ostrava*
2009 Monster Horror Show, *Galerie Hygienická stanice, Praha*
2009 Tento vlak stojí ve stanici fuck, *Galerie Stanica, Žilina*
2010 Gift, *Karlin Studios, Praha*
2010 Provoz, *Důl Hlubina, Ostrava*
2010 Ostravský polibek, *(A)VOID Gallery, Praha*
2010 Start Point, *GASK, Kutná hora*
2010 Start point Selection, *Galerie NTK, Praha*
2011 Next Targets, *The Chemistry Gallery, Praha*
2011 Cena Kritiky, *Galerie Kritiků, Praha*
2011 Succor Punch!, *La Place Forte, Paris*
2011 Art Prague 2011, *Výstavní síň Mánes, Praha*
2011 Dom Hrozy, *fru fru gallery, Bratislava*
2011 Česká malba nultých let 21. století, *Wannieck Gallery, Brno*
2012 Zlínský salon mladých 2012, *Galerie výtvarného umění, Zlín*
2012 Tune the eye, *Galerie Trafačka, Praha*
2015 ROVINY V CHAOSU, *Pražský dům, Brusel*

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak dábla zveš,
až k tobě vejde

Jan Vytiska for Footshop,
instalace a kresby

In Footshop we celebrate art and creativity. That's why we cooperate with The Chemistry Gallery and supported this brochure of Jan Vytiska's beautiful paints.

Ve Footshopu oslavujeme umění a kreativitu. Proto spolupracujeme s The Chemistry Gallery a podpořili jsme tento katalog skvělých maleb Jana Vytisky.

*with love
— for —
art & sneakers*

Vydalo **The Chemistry Gallery**
u příležitosti výstavy

Jan Vytiska

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak ďábla zveš,
až k tobě vejde

The Chemistry Gallery
28. 5. – 2. 7. 2016

Text	Radek Wohlmut
Supervize	Petr Hájek
Grafický design	Marek Šilpoch
Fotografie	Marek Šilpoch www.silpochmarek.com
Tisk	INDIGOPRINT

The Chemistry Gallery, Praha 2016

www.thechemistry.cz
fb.com/chemistrygallery

THE CHEMISTRY
GALLERY

Jan Vytiska

Tak špatný jsi,
jak praví klepy,
tak ďábla zveš,
až k tobě vejde

